

mentis et icoſideratio et p̄cipitatio pertinet ad iſprudētiā que iuuenit in oī p̄ctō. ſic et prudētia i oī v̄tute. ḡ nō debet ponī ſp̄ales filie luxurie. **P.** Cōſtātia ponis ps fortitudinis: vt ſbitū ē. h̄ luxuria nō opponiſ ſoritu dini h̄ t̄pantie. ḡ incōſtātia nō ē filia luxurie. **A.** Amor ſui vſq; ad z̄ceptū di: ē p̄ncipiu oī ſpc̄ti: vt p̄z p Aug. 14°. de cuiu. dei. non ḡ d̄z ponī filia luxurie. **P.** Iſidor⁹ ponit q̄ tuor. ſ. turpiloquia: ſcurrilia: iudicra: ſtultilo ga. ḡ p̄dicta enumeratio: r̄ eē ſupflua. **S** ē auctoritas Greg. 31°. moral. **B.** d̄o q̄ q̄n̄ inferiores potētie v̄bemēter afficiuntur ad ſua oība: conſeq̄ns ē q̄ ſupiores vires impediane et deordinēt in ſuis actibus. Per vi tiū aut̄ luxurie maxime appetitus iſerior. ſ. concupiſcibilis v̄bemēter int̄edit ſuo obie cto. ſ. delectabili. pp̄t v̄bemētiā paſſionis et delectatōis. et iō ſeq̄ns ē q̄ p luxuriā ma xime ſupiores vires deordinēt. ſ. ratio et volūtas. H̄t aut̄ rōnis q̄tuor acuſ i agendis. P̄ qđem ſimplex iſtelligētia q̄ apphēdit ali q̄ ſinē et bonū. et h̄ accuſ impedieſ p luxuriā fm illud Daniel 13°. Sp̄es decepit te et coenpia ſubuertit cor tuu. et q̄tu ad h̄ ponit cecitas mētis. Sc̄ds act̄ ē conſilii de hiſ q̄ ſunt agenda pp̄t ſinē. et h̄ etiā ipedieſ p concupiſcētia luxurie. **U**n̄ Terenti⁹ dīc i euīucho loq̄ns de amore libidinoſo. Que res iſe n̄z filiū n̄z modū v̄llū hēt: ea ſilio regere nō potes. et q̄tu ad h̄ ponit p̄cipitatio q̄ impoſtat ſubtractōem conſily: vt ſbitū eſt. **T**erti⁹ aut̄ act̄ ē iudicū de agēdis. et hic etiā ipedieſ p luxuriā. **D**r. n. Daniel. 13°. de ſenibus luxuriosis. Auerterūt ſenſu ſuū vt nō recorda rētur iudicioꝝ iuſtoꝝ. et q̄tu ad h̄ ponit icoſideratio. **Q**uartus aut̄ act̄ ē p̄ceptuz rōnis de agēdo: q̄ etiā impediſ p luxuriā: inq̄tuſ ſ. h̄o impediſ ex imperu ſcupiſcētia ne exequat id qđ decreuit eē ſaciēdū. **U**n̄ Tereti⁹ dicit in euīucho de qđā q̄ dicebat ſe recessu ruz ab amica. hec v̄ba vna ſalſa lachrymula reſtringet. Et pre aut̄ voluntatis cōſequit duplex acuſ inordinatus: q̄p vñ ē appetitus ſinis. et q̄tu ad h̄ ponit amor ſui q̄tuſ ſ. ad delectatōem quā iordate appetit: et p oppoſitu ponit oīu dei: inq̄tuſ ſ. phibet delectatōem cōcupitā. **A**ll⁹ aut̄ ē appetit eoꝝ q̄ ſunt ad ſinē et q̄tu ad h̄ ponit affect ſuſ ſeculi ſ. q̄ ſ. aligſ vult ſruſ voluptate: et p oposituſ ponit deſpatio futuri ſeculi: q̄ ſ. dū nimis de

tineſ carnaliſ delectatōib⁹: nō curat pueni re ad ſp̄iales: ſz fastidit. **A**d p̄mu ḡ d̄o q̄ ſicut p̄hs dič i ū. ethic oꝝ: int̄pantia maxime coruipit prudētiā. et iō vitia oppoſita prudētie maxime orūt ex luxuria q̄ ē p̄cipua int̄e peratē ſp̄es. **A**d ſecūdū dicēdū q̄ cōſtātia in arduis et terribiliſ ponis ps fortitudinis: ſz cōſtātia h̄re in abſtinēdo a delectabiliſ p̄tinet ad ſtinētiā q̄ ponit ps t̄pantie: ſicut ſ. dictū ē. et iō cōſtātia que ei oppoſitē ponit filia luxurie: et tñ etiā p̄ma incōſtātia ex luxuria cāc inq̄tu emollit cor: hoīs et eſſe minatū reddit: fm illud **Q**uee. 4°. Fornicatio et viñ et ebrietas auferunt cor. **E**t Ulege tius dicit in li⁹ de re militari: q̄ min⁹ morē metuit q̄ minus delitiae nouerit i vita: nec oꝝ ſicut lepe dictū ē q̄ filie viñ capitalis cui ſeo in mā ſueniat. **A**d tertiuſ d̄o q̄ amoſ ſui q̄tu ad quecuq̄ bona q̄ ſibi aliq̄ ſappetit ē coe p̄ncipiu p̄ctoz. ſed q̄tu ad h̄ ipalr̄ q̄ aliq̄ ſappet ſibi delectabiliſ carniſ: poſt amoſ ſui filia luxurie. **A**d q̄tu d̄o q̄ illa q̄ Iſidor⁹ ponit: ſit qđā inordinati act̄ exteroſes et p̄cipue ad delectatōem p̄tinentes: in qua ē aliquid iordinati q̄drupl̄. **U**no⁹ pp̄t ma teria. et ſic ponit turpiloqua: q̄. n. ex abſidā tia cordiſ os loſg: vt or Math. 12°. luxurio ſi quoy ē cor turpib⁹ delectatōib⁹ plenum et concupiſcentijs: de facili ad turpia verba p rūpū. **2**⁹ ex parte cāe: ga. n. luxuria icoſide ratōeſ et p̄cipitatōeſ cāt: ſeq̄ns ē q̄ faciat p rūpere in verba leuitet et incōſiderate dicta q̄ dicit ſcurrilia. **3**⁹ q̄tu ad ſinē: q̄. n. luxuriosus delectatōem q̄rit et verba ſua ad delectatōeſ ordinat. et ſic p̄puit i verba iudicra. **4**⁹ q̄tu ad ſnīaz v̄boꝝ quā puerit luxuria pp̄t cecitatē mētis quā cāt. et ſic p̄puit in ſtultologa: vtpote cū ſuuiſ v̄biſ p̄ſert delecta tōes quas appetit q̄būſcuq̄z aliyſ rebus.

Einde ſide

rāduz ē de luxurie p̄tibus. Et circa h̄ querūl̄ duodeci p̄ de diuifione p̄tū luxurie. **2**⁹ vtrū fornicatio ſimplex fit p̄ctū mortale. **3**⁹ vtrū fit maximū p̄ctoz. **4**⁹ vtrū in tactib⁹ et osculis et aliyſ h̄i ille cebris cōſiſtat p̄ctū mortale. **5**⁹ vtrū noctur na pollutio fit p̄ctū. **6**⁹ de ſtupro. **7**⁹ de rāpu. **8**⁹ de adulterio. **9**⁹ de iinceſtu. **10**⁹ de ſacrilegio. **11**⁹ de peccato contra naturam.

12. de ordine grauitatis i predictis spēbus.

Ad primum sic pro

cedit. **V**idef q̄ lēōnētēr assignētūr sex spēs luxurie. s. fornicatio simplex: adulteriū: icēst: stupr: rape: & virtus nāz. Diversitas n. materie nō diversificat spēm. sed p̄dicta diuīsio sumis fīm materie diversitatē put. s. aligs cōmīscēt zīugate: cl. v̄gini: vel alterius dītōis mulieri. ḡ videt q̄ p̄ B spēs luxurie nō diversificēt. **P.** Spēs viuū viuū non vidētūr diversificari p̄ ea q̄ p̄tinent ad aliud virtū. s̄z adulteriū nō differt a simplici fornicatōe nisi in B q̄ aligs accedit ad eā q̄ ē alterius. s̄c in iusticiā cōmittit. ḡ videt q̄ adulteriū nō dīz poni spēs luxurie. **P.** Sīc contingit q̄ aligs cōmīscēt mulieri q̄ ē alteri viro p̄ m̄rimoniū obligata: ita etiā cōtingit q̄ aliquis cōmīscēt mulieri q̄ ē obligata deo p̄ votū. sicut ḡ adulteriū ponit spēs luxurie: ita etiā sacrilegiū spēs luxurie ponit dīz. **P.** Ille q̄ ē m̄rimoniū iūmīt nō solū peccat si ad alia mulierē accedit: sed etiā si sua zīuge iōdinate vta. sed B p̄ctū sub luxuria zītinetur. ḡ debet iñ spēs luxurie cōputari. **P.** Apłs. 2. ad Cor. 12. dīc. Ne itez cuz venero humiliet me dīs apud vos: & lugeā m̄ltos ex his q̄ añ peccauerūt & nō egerūt pñiam sup̄ imunditia & fornicatōe & ipudicitia quā ges serūt. ḡ videt q̄ etiā imunditia & ipudicitia debet poni spēs luxurie sicut & fornicatio. **P.** Diuiū n̄ dīuiudic̄ diuidētib̄. s̄z luxuria dīuiudic̄ p̄dictis: dī. n. Sal. 5°. Māifesta sūt opa carnis: q̄ sūt fornicatio imunditia: ipudicitia: luxuria. ḡ videt q̄ lēōnētēr fornicatio ponat spēs luxurie. **P.** Sed h̄ est q̄ p̄dicta diuīsio ponit i decreto. 36. q. i. **B.** dīcēdū q̄ sicut dictū ē p̄ctū luxurie zīsistit in B q̄ aligs nō fīm rectā rōe delectatōe vene rea vti. qd̄ qd̄ zītingit dupl̄. Uno° fīm mā teris: in q̄ būiūsmodi delectatōem querit. Alio° fīm q̄ mā debita existētē nō obseruā tur alie debite dītōes. & q̄ circūstātia inq̄z tū būiūsmoi nō dat spēm actui morali. sed eius spēs sumis ab obiecto qd̄ ē mā act̄. iō oportuit spēs luxurie assignari ex parte materie v̄l obiecti: q̄ gd̄ p̄t' nō zūenire rōni recte dupl̄. Uno° q̄ b̄ t̄ repugnātā ad finē veneret act̄. & sic inquitū iñpedit gnātio plis ē virtū nāz: qd̄ ē iñ os actu venereo ex quo gnātio seq̄ nō p̄t. Inq̄stū at ipedit de

dita educatio & p'motio plis nate: ē forū s'ca
simpler q̄ ē soluti cū soluta. Alio° mā i quā
exercet act⁹ veneris pōt ecē nō sueniēs rōi re
cte p cōpatōem ad alios hoies: & B dupl.

¶ qđē ex pte ipi^o semine cui aliq^o omisces: q*ei* debit^o honor nō seruat, t*sc̄* fēcē īincestus q*z* s̄sistē ī abuso mulier^o zāguinitate vel af finitate iūcāp^o.² ex pte eius in cui^o ptātē ē semina: q*si* ī ptātē viri ē adulteriū. si at ī ptātē pris ē stupri si nō iseraf violētia. rapt^o at si inferas. Diversificāt at iste spēs magis ex parte seminē q*z* viri. q*z* in actu venereo fēmina se hz sicut paties t*p* modū matie. vir at p*modū* agētis. dictū ē aut q*z* pdicte spēs fm differētia matie assignat. Ad pīmū ḡ dō q*z* pdicta diuersitas matie hz annexa di ueritatē formale obi q*z* accipit fm diuersos modos repugnatiē ad rōem rectā ut dictuz ē. Ad secudū dō q*z* nihil phibet in eodez actu diuersor virtuoz deformitates occurrere ut s*d*ictū ē. B*mō* adulteriū z̄tinet sub luxuria t*z* sub iniusticia: nec deformitas iusticie oīno p*accīs* se hz ad luxuriam. Qndīt. n. luxuria ḡuior q*z* intātū z*cupiāz* segunt. P*etīā* ī iniusticiā ducat. Ad tertīū dō q*z* mulier vōes cōtinētiā qđdā spūale m̄rimoniū fac cū deo: sacrilegiū qđ comittit ī violatōe tal mulieris ē qđdā adulteriū spūale. t*z* sit alii modi sacrilegū reduciū ad alias spēs luxurie. Ad quartū dō q*z* p̄tm cōiugati cu*sua* uxore nō ē hz indebitā māz hz fm alias circumstātias q*z* nō cōstituit spēm moral' act^o ut dictū ē. Ad quīmū dō q*z* sicut glosa dicit ibidē: imūditia ponit p*luxuria* ī nām. ipu dicitia at ē q*z* sit cū liberis a viro. vñ vñ ad stu pūi p̄tinere. vñ etiā pōt dici q*z* ipudicitia p̄tinet ad quosdā act^o circumstātēs actū venerei sicut sūt oscula: tact^o: t*z* alia huiusmōi. Ad sextū dō q*z* luxuria sumit ibidē p*quacunq*z** supfluitate ut glo. ibidē dicit.

Ad secundum sic pro

cetū mortale. Ea. n. q̄ fil̄ cōnumerātur vidē
tur eē vni^rōnis. Sz fornicatio cōnumeratur
gbusdā q̄ n̄ sūt pctā mortalia. Dr. n. **A**ctiu^s
15. Abstineatis vos ab imolati simlacropz &
sanguine & suffocato & fornicatōe. illoz autē
p̄is nō ē p̄cīm̄ mortale bz illō. i.ad **T**himo:
4. Nihil reyciēdū ē qđ cūgrārum actione
percipiſ. qđ fornicatio non est pctā mortale.

P. Nullū mortale p̄tīn cedit sub p̄cepto dīno. **S.** See p̄ p̄cipiā dīno; vade sume tibi vxorē fornicationū: t̄ fac filios fornicatio nū. ḡ fornicatio nō ē p̄tīn mortale. **P.** Nl̄ lū p̄tīn mortale i scriptura sacra absq; r̄p̄ hēfione ī memorat. h̄ fornicatio simplex cō memorat i scriptura i antigis p̄ibus sine re p̄fētione: sīc legiſ H̄n. 16°. de Abrahā: q̄ accēſit ad Agar ancillā suā: t̄ i. 30. legiſ de Jacob q̄ accēſit ad acillas vxor suar̄ Halah t̄ Zel phā. t̄ i. 38. legiſ q̄ Judas accēſit ad Thamar quā estimauit mereetricē. ḡ fornicatio simplex nō ē p̄tīn mortale. **P.** Dē p̄tīn mortale h̄rīat caritat. h̄ fornicatio simplex nō h̄rīat caritat: neq; q̄tū ad dilectōem dei q̄a nō est directe p̄tīn ī dei. nec etiā q̄tū ad dilectōem p̄ximi: q̄a p̄ b̄bō nulli hōi fāc iniuriā. ḡ fornicatio simplex nō est peccatū mortale. **P.** Dē p̄tīn mortale ducit i pdi t̄dē eterna. h̄ at̄ nō facit fornicatio simplex: q̄a sup illud. i. ad Thimo. 4°. Pīetas ad oīa vīlis ē. dīc glo. Amb̄. Dis summa discipline xpīane in mīa t̄ pierate est: quā aligs seq̄ns si lubricū carnis patīs: sine dubio rapilabit s̄, non pibit. ḡ fornicatio simplex nō ē p̄tīn mortale. **P.** Sic Aug⁹ dicit i li⁹ de bo. cō iu. Qd̄ ē cib⁹ ad salutē corporis: h̄ ē q̄cubit⁹ ad salutē generis. h̄ nō oīs inordinat⁹ vīns ciboz ē p̄tīn mortale. ḡ nec oīs inordinat⁹ q̄cubitus: qd̄ maxime vī de fornicatōe simplici q̄ mina ē int̄ sp̄s enumeratas. **P.** Vz h̄ ē qd̄ dī Thob. 4°. Attē de tibi, ab oī fornicatōe: t̄ p̄ter vxorē tuā nunq; patiarl crīmē scire. crīmē at̄ importat p̄tīn mortale. ḡ fornicatio t̄ oīs q̄cubit⁹: q̄ est p̄ter vxorē ē pecati mortale. **P.** Nihil excludit a regno dei nisi p̄tīn mortale. fornicatio at̄ excludit vt p̄z p̄ Ap̄lm Bal. 5°. vbi p̄missa fornicatōe t̄ q̄busdā alys vītys subdit: q̄ q̄ talia agunt regnū dei nō seq̄nt. ḡ fornicatio simplex ē p̄tīn mortale. **P.** In decretis. 22. q. i. di cūt talē de piurio pñiaz imponi debē qualez d̄ adulterio t̄ fornicatōe t̄ d̄ homicidio spōte omisso: t̄ de ceteris criminalibus vītys. ḡ fornicatio simplex ē p̄tīn crīmiale seu mortale. **P.** Vd̄ q̄ absq; oī dubio tenēdū est q̄ fornicatio simplex t̄ sit p̄tīn mortale: non obstatq; H̄n. 2° sup illud. Nō erit mere trīx. t̄c. dīc glo. Ad eas p̄hibet accēdē q̄ru est venalitū turpitudo. no. n. d̄ dici venialis l̄ venalis: qd̄ ē p̄p̄ meretricū. Ad h̄n⁹ aut̄

euidētiā ī siderādū est q̄ p̄tīn mortale ē oē p̄tīn qd̄ īmittit̄ direkte ī vitā hō's. Fornicatio aut̄ simplex īportat īordinatōem que vergit ī nocumēti vite ei⁹ q̄ est ex tali q̄cubitu nasciturus. **Videm⁹. n. i. oīb⁹ aīalib⁹ i. q̄b⁹ ad educatōem pl̄is regrif̄ cura maris t̄ fe mine q̄ i eis nō ē vag⁹ q̄cubit⁹: sed maris ad certā feminā vīnā vel p̄les: sicut p̄z i oīb⁹ aut̄ bus. Hecus aut̄ in aīalib⁹ i. q̄b⁹ sola femīa sufficit ad educatōez fet⁹ i. q̄b⁹ ē vagus cō cubitus: vt p̄z i canib⁹ t̄ huiusmōi alys aīalib⁹. **M**anifestū ē aut̄ q̄ ad educatōem boni nō solū regrif̄ cura mīris a q̄ nutrīt. h̄ ml̄to magis cura p̄ris a q̄ ē iſtruēdus t̄ defē dēd⁹ t̄ ī bonis tā inſiorib⁹ q̄b⁹ ext̄iorib⁹ p̄mo uēdus. Et iō nām hoī ē q̄ vītā vago q̄cubit⁹. h̄ oī q̄ sit maris ad defēminatā feminā cū qua p̄maneat nō p̄ modicū t̄hs: s̄ diu: v̄l̄ etiā p̄ totā vitā. Et inde ē q̄ nālī ē maribus i specie hūana ſollicitudo de certitudine p̄lis, quia eis imminent hec educatōe prolis: h̄ aut̄ certitudo tollēt si ēt̄ vag⁹ q̄cubitus h̄ at̄ īniatio certe femīe mīrimoniū vocat: t̄ iō dī ēē ī iure nālī. s̄ q̄cubit⁹ ordīat ad bonū cōe ton⁹ hūani grīs: bōa at̄ cōia cadūt sub defēminatōe legis vt ī hitū ē: ſeq̄ns ē q̄ ista ſiūtio marī ad feminā ī mīrimoniū dē lege aliq̄ defīmīet. Qualī aut̄ ſit apud nos defēminatū: t̄ertia pte h̄i⁹ op̄is ageſ cū de mīrimoniū ſac̄o tractabī. **V**n̄ cū fornicatio ſit q̄cubit⁹ vag⁹ vīpote ppter mīrimoniū exiſtēs ī bonū pl̄is educatōe: t̄ iō ē p̄tīn mortale. Nec obſtat ſi aligs fornicatōe aliquā cognoscēs ſufficiēter p̄uideat pl̄i de educatōe q̄ id qd̄ cadit ſub legis defēminatōe iudicatur fm̄ id qd̄ cōiter accidit: t̄ nō fm̄ id qd̄ t̄ aliq̄ caſu p̄t̄accidē. **A**d p̄muz ḡ dī q̄ fornicatio illis ſnumerat: nō q̄ hēat eandē rationē culpe cū alys: s̄ q̄tū ad b̄ q̄ ex his q̄ ibi ponū ſit poterat diſciplū gnāri inter iū deos t̄ gētiles: t̄ eoꝝ vñanimis ſensus, ſpediri: ga apud gētiles fornicatio simplex nō reputabā illicita ppter corruptōem natura lis rōnis. Judei aut̄ ex lege diuina instructi ēā illicita reputabāt. Alia vō q̄ ibi ponū ſit iū dei abominabāt, ppter ſuetudinē legalis quersatōis. **V**n̄ apl̄ ea gētilib⁹ interdixerūt nō q̄ fm̄ ſe illicita: i. q̄ iudeis abominabilia: vt etiā ſe dictū ē. **A**d ſecūdū dicēdū q̄ fornicatio dicitur ēē p̄tīn inquātū est ī rōem rectā. Ratio aut̄ hoī ſe rectā ē fm̄ q̄ reglaſ**

voluntate diuina que est prima et summa regula. et
 id quod homo facit ex voluntate dei eius precepto obe-
 diens non est ratione recta: quia videlicet extra
 rationem ordinem rationis. sicut etiam non est nam quod
 miraculose sit virtute diuina: quis sit extra
 rationem cursus naturae: et id sicut Abraham non pecca-
 uit filium in obsecracione propter hunc quod
 obediret deo: quis hoc secundum se considerat: sit
 coiter ratione rectitudinem rationis humanae: ita etiam
 Quod non peccauit fornicatio ex precepto diuini
 non nec talis occubitus propter fornicatio dicitur dici:
 quis fornicatio noleat referendo ad cursum
 coit. **VII** Aug. dicitur: Quod omnes
 autem pactum carnalium iubet. et si non quod ibi factum
 est faciendum est. et postea subdit. Sic enim in po-
 testib[us] societatis humanae maior pars mi-
 nori ad obediendum proponeatur: ita dicitur oportet.
Ad tertium dicitur quod Abram et Jacob ad ancillas ac-
 cesserunt non quod fornicario occubitu ut Israe-
 litas cum de matrimonio agerent. Iudah autem non est
 necessarium a peccato excusare quod etiam auctor
 fuit verdicto Ioseph. **Ad** quartum dicitur quod fornicatio simplex trias dilectorum primi contractum
 ad hunc repugnat bono pluri nasciture: ut os-
 sus est dumdat opera genitrix non habet quoniam
 pluri nasciture. **Ad** quintum dicitur quod per opa pietatis
 ille quod libidinum carnis patitur liberatur a penitente
 one eterna in contractu per hunc modum opera disponit ad
 hoc quod sequitur per quam peniteat. et in quo
 est hunc modum opa satissimamente de libidinico carnis
 remissio. **N**on autem ita quod si libidinis carnis pene-
 ret ipenitentes usque ad mortem per pietatis opera
 liberentur. **Ad** sextum dicitur quod ex uno occubitu potest
 in hunc generis. et id iordinatio occubitus quod impo-
 nit bonum pluri nasciture ex ipso genere actus est
 per ipsum mortale. et non solus ex iordinatio occipi-
 scientie. Ex una autem coitione non impedit bo-
 num totius vite viri hois: et id actus ex suo
 genere non est per ipsum mortale: et tamen si quis sci-
 enter cibum comedet quod tota continet vite eius
 imputaretur: sic per deum. **Ad** autem nec tamen fornicatio est
 minimus peccator quod sub luxuria continetur: minus
 non est occubitus cum uxore qui sit ex libidine.

Ad tertium sic procedit. **V**ides quod fornicatio sit gravissimum peccatum.
Tanto non videt per se libidine. **P**ropter libidinem
 peccare in corpus suum non solum quod fornicatio
 nis delectatio summa in carne quod etiam in gula
 accidit. **S**ed etiam quod in bonum proprium corporis agit quod
 fornicatio in contractu. **I**nde debite resolutus illud et in
 gratia et alii misericordia: nec tamen proprium hunc quod for-
 nicatio sit gravissimum peccatum: quia ratione in homine
 proualeat corpori: unde sit peccatum magis repugnans
 rationi: qui erit. **Ad** tertium dicitur quod peccatum
 fornicatio est in bonum proprium humanae in contractum
 impedit gratiam rationem singulariter viuis hois na-
 scitur: magis non pertinet ad rationem speciei quod actu
 etiam participat spiritum: quod est potentia boni. et secundum hunc
 ratione homicidium est gravissimum quod fornicatio et de
 luxuria speciei: tandem magis bonum speciei humane
 repugnans: bonum etiam dominum est maius bono speciei
 humanae. et id etiam peccata quod sunt ratione in deum sunt maiora

nec fornicatio ē. directe pctm i deū q̄ fornicator dei offensaz itēdat: s̄ ex oīti: sic t̄ oīa pctā mortalia: sicut. n. mēbra corporis nr̄i s̄ mēbra xp̄i: ita etiā t̄ sp̄us nr̄ ē vnu cū xp̄o: b̄ id. i. ad Corl. 6°. Qui adhēt deo vn̄ sp̄us est. vñ etiā pctā sp̄ualia sunt magis contra xp̄im q̄: fornicatio.

Ad quartum sic pro

cedit. Vide q̄ in tactib̄ t̄ osculis nō consit stat pctm mortale. Apls. n. ad Eph. 5° dicit Fornicatio aut̄ t̄ oīs īmūnditia aut̄ auaricia nec noīes i vob̄ sicut decet scōs. Subdit at̄. aut̄ turpitudo. glo. vt i osculis t̄ amplexibus: aut̄ stultiloquii vt blāda vba aut̄ securilitas q̄ a stut̄ curialitas d̄. i. oicularitas: postea at̄ subdit. Doc. n. scitote intelligentes q̄ oīs fornicator: aut̄ īmūndus: aut̄ auar̄ qd̄ ē idoloz fuit nō h̄z hereditatē in reḡ xp̄i t̄ dei: vbi nō replicat de turpitudine. sic nec d̄ stultilogio aut̄ securilitate. ḡ ista n̄ sunt pctā mortalia. P. Fornicatio d̄ eē pctm mortale ex h̄z q̄ p̄cā ipedif̄ bonū plis gnānde t̄ educāde. s̄ ad h̄z nibil operāt̄ oscula t̄ tact̄ sine amplexus. ḡ i his nō ḵ̄git pctm mortale. P. Illa que fm̄ se sūt pctā mortalia nū q̄ p̄t bñ fieri. s̄ oscula t̄ tact̄ t̄ huiusmodi p̄t q̄nq̄ fieri absq̄ pctō. ḡ nō sūt fm̄ se peccata mortalia. P. Min̄ ē aspec̄ libidinosus q̄ tact̄ amplexus v̄l osculū. s̄ asperetus libidinosus ē pctm mortale: fm̄ illud Math. 5°. Qui viderit mulierē ad īcupiſē diu eā. iā mehat̄ ē in corde suo. ḡ mlt̄ magis osculū libidinosū t̄ alia b̄mōi sunt pctā mortalia. P. Cypan̄ ad Pōponeū de v̄ginitate dīc̄. Certe ip̄e īcubit̄: ip̄e īplexus: ipsa īfabulatio. t̄ osculatio. t̄ īacētiū duorū turpis t̄ fedā dormitio ītū dedecoris t̄ criminis sit īfitē. ḡ p̄dicta hō sit reus criminis. i. pctm mortalis. P. dō q̄ aligd̄ d̄ eē pctm mortale dupl̄. Uno fm̄ sp̄em suā: t̄ h̄z mō osculū īplexus v̄l tact̄: fm̄ suā rōem nō noīant pctm mortale: possunt. n. h̄z absq̄ libidine fieri: v̄l ppter īsuetudinē p̄tie vel pp̄t aliquā necessitatē aut̄ rōnabilē causaz. Aliō dicis̄ aligd̄ eē pctm mortale ex sua cā sicut ille q̄ dat elynā vt aliquem inducat ad heresim: mortalr̄ peccat̄ pp̄t itēdem corrūptā. Dicitū ē aut̄. s̄ q̄ īsensus i delectatōem pctm mortalis ē pctm mortale. t̄ nō solū consensus i actū. t̄ iō cū fornicatio sit peccatu.

mortale. t̄ multo magī alie luxurie sp̄es: con sequēs ē q̄ cōsensus i delectatōem talis pcti sit pctm mortale. t̄ nō solū īsensus i actū. t̄ iō cū oscula t̄ īplex⁹ b̄mōi: pp̄t delectatio nē huiusmōi fīat: īseqns ē q̄ sint pctā mortalia: t̄ sic solū dicūf̄ libidinosa. vñ b̄modi fm̄ q̄ libidinosa sūt: sunt peccata mortalia.

P. Ad p̄mum ḡ dō q̄ apls iō nō resumit illa tria q̄ nō h̄nt nomē pcti nisi fm̄ q̄ ordinat̄ ad p̄cedētia. P. Ad secūdū dicēdū q̄ oscula t̄ tact̄ q̄uis fm̄ se n̄ īpediat bonū plis būane: p̄cedūt tñ ex libidie q̄ ē radix huiusmōi impedimentū. t̄ ex h̄z h̄nt rōem pctm mortalis. P. Ad tertīū dō q̄ rō illa īcludit q̄ b̄modi nō sunt pctā fm̄ suā p̄m̄.

Ad quintum sic pro

cedit. Vide q̄ nocturna pollutio sit pctm Meritū. n. et demeritū h̄nt fieri circa idē. s̄ dormiēs p̄t mereri: sicut p̄z de Ha omone q̄ dormiēs a dño donū sapiētē ipētrauit: vt dīc. 3°. Re. 3°. t. 2. palipo. p̄. ḡ in dormiēdo p̄t aligs demereri. t̄ ita v̄l q̄ nocturna pollutio sit pctm. P. Quicūq̄ h̄z v̄l rōnis: p̄t peccare. s̄ i dormiēdo aligs h̄z v̄l rōnis: q̄ frequēter aligs in somnis īcīnaf̄ t̄ p̄legit vñ alteri. īsentīes vel dissentīes. ḡ in dor miēdo p̄t aligs peccare: t̄ ita. ppter somnum nocturna pollutio nō ipedit qn̄ sit pctm: cū ex genere act̄ sit pctm. P. Frustra īcrepaf̄ et īstruif̄ q̄ n̄ p̄t vti v̄l agē h̄z rōez v̄l ī rōem h̄z hō i somnis īstruif̄ a deo et īcrepaf̄ fm̄ ilud Job. 32°. Per somnum i visiōe nocturna q̄ sopor iōlet occupare hoīes. tunc apit au res viroꝝ: et erudiēs eos īstruit disciplina. ḡ in somnis p̄t aligs agere fm̄ rōez v̄l ī rō ne qd̄ est bñ agere v̄l peccare. et sic v̄l q̄ nocturna pollutio sit pctm. P. 33° qd̄ Auḡ dīc. 12°. sup Ben. ad līaz. Ipsa tantāsia q̄ sit cogitatōē īermocionatīs: cū exp̄ssa fuerit in visione somniātīs vt inter illā et verā īūctiōne corpore nō discernat̄ ītinue mouēs caro. t̄ segē qd̄ eu motū sequi solet: et cū h̄z tā sine pctō fīat q̄ cū pctō a vigilātib̄ d̄ q̄ vt dicereſ sine dubio cogitatū ē. P. dō q̄ nocturna pollutio dupl̄ p̄t considerari. Uno mō fm̄ se. et h̄z mō nō h̄z rōem pcti: dē. n. pctm dependet ex iudicio rōis. q̄ etiam p̄m̄ mor̄ īsensualitatis nō h̄z q̄ sit pctm nisi īq̄tū iudicio rōis rep̄mi p̄t: et iō sublatō iudicio rationis tollit rō pcti. in dormiēdo

Ad quinque sic posse
autem non habet libertatem iudicium. **Nullus.** non est dormiens quod non intendeat alicuius similitudinibus fatigatus velut rebus ipsiis: ut per se his quod in pietate divisa sit. et id quod agit hominem dormientem quod non habet libertatem iudicium rationis non imputatur ei ad culpam: si nec illud quod agit furiosus aut amens. Alio potest considerari nocturna pollutio per comparationem ad suam causam: quod potest esse triplex. Una genere corporalis: cum humor seminalis supabundat in corpore: vel cum facta est humor resolutio vel per nimiam calefactionem corporis: vel per quamcumque aliam comotorem somniat dormiens ea quod pertinet ad expulsionem huiusmodi humoris abundantis vel resoluti. sicut erit contingit quod natura gravata ex aliquo alia superfluitate: ita quod quoniam format in imaginacione fantasmatu per tinetia ad emissionem talium superfluitatum: si igitur superabundantia talis humoris sit ex causa culpabilis: puta cum est ex superfluitate cibi vel poti: tunc nocturna pollutio habet rationem culpe ex sua causa si at superabundantia vel resolutio talis humoris non sit ex aliquo causa culpabilis: tunc nocturna pollutio non est culpabilis: nec in se: nec in sua causa. Alio vero causa nocturne pollutio potest esse a sensu iteriore: puta cum ex cogitatione precedentis nocturna pollutio ex cogitatione carnalium virtutum que sit cum cupiscencia talium delectationum: quod ex Bremenet quoddam vestigium et inclinationem in anima: ita quod dormiens faciliter inducitur in sua imaginatio ad assentiendum actibus et quibus sequitur pollutio: sed per hoc dicit in pietatis moralibus quod in quantum paulatim presentem quidam mortua vigilatibus ad dormientes: meliora sunt fantasmatu studio sororibus et fratribus. **Et Aug⁹ dicit.** **12°** **Sup. Gen. ad litteras:** quod bona aie affectio quodam ei meita etiam in sonis clarerit. et sic per se nocturna pollutio habet rationem culpe ex parte sue causa. **Quintus** tamen contingit quod ex precedentis cogitatione carnalium actionum etiam speculativa: vel si sit cum horrore: sequitur in sonis pollutio. et tunc non habet rationem culpe: nec in se: nec in sua causa. **Tertius** vero causa est spiritualis extremitate: puta cum ex operatione demonis mouent fantasmatu dormientis in ordine ad talem esse etiam. et genere quoniam est cum peccato precedentis. scilicet negligencia propulsione demonis illusiones. vel et in seno catastrophes. Hostem namcomprime

ne polluantur corpora. quoniam vero est absconditus causa per hois ex sola negotia demonis. **Sicut** in colatibus patrum legit de quodam quod semper in diebus festiuis polluit: item nocturna patiebat hoc diabolo procurante ut impedit a sacra coena. **Sic** igitur per se nocturna pollutio nunquam est peccatum. sed quoniam est sequela peccati precedentis. **Ad primum** ergo dicitur Solomon non meruit in dormiendo sapientiam a deo. sed fuit signum precedentis desiderii: propter quod de talis petitio deo placuisse: ut Augustinus dicit. **12°** **Sup. Gen. ad litteras:** **Ad secundum** vero quod sum per vires sensitivae iteriores magis vel minus opprimunt sonum: propter vaporis turbulenta vel puritate: sed hoc visus rationis magis vel minus impedit in dormiendo: sed tamen quantum ad aliud impedit ut non possit oino liberum iudicium habere. ut in prima parte dictum est. et id non imputatur ei ad culpam quod tunc agit. **Ad tertium** vero quod apprehensione rationis non ita impeditur a sono sicut eius iudicium quod perficit per couersionem ad sensibilia que sunt prima principia cognitionis humanae. et id nihil prohibet hominem sed rationem apprehendere aliud de novo in dormiendo vel ex ipsis reliquis precedentibus cogitationibus et fantasmatibus oblatione: vel etiam ex reuelatione dei divina: aut immisione angelorum boni vel mali. **Ad sextum** **sic procedere** **dicitur.** Vide quod stuprum non debet ponere una species luxurie. **Stuprum.** non importat illicitam virginem deflorationem: ut hoc in decretis. **36. q. i.** sed hoc potest esse soluti cum soluta quod per tinet ad fornicationem. quod stuprum non debet ponere spem luxurie a fornicatione distincta. **P. Ambrosius** dicit in libro de patriarchis. **Nemo** sibi blandias de legibus homini: oē stuprum adulterii est: sed specierum ex opposito diversarum una non contineat sub alia. cum quod adulterium ponat spem luxurie: vel quod stuprum spem luxurie ponit non debet. **P. Infer** realicte iniuria videat magis ad iniusticias quod ad luxuriam pertinet. sed ille quod stuprum committit iniuriam fac alteri. scilicet priuilegio quam corrumpt qui potest ad alium suum iniuriare reuocare: et agere actionem iniuriarum et stupratorum. quod stuprum non debet ponere spem luxurie. **Sed** et quod stuprum prope existit in actu venereo quod virgo defloratur. cum igitur luxuria proprie sit circa venerea: vel quod stuprum sit spem luxurie. **P. Beatus** dicit quod ubi circa maxima alicuius virtutis occurrit aliqua spalis deformitas: ibi debet ponere determinata spem illius virtutis. luxuria autem est peccatum circa venerea et non

ut s̄ dictū est. In virgine āt sub custodia patris existente quedam deformitas spālis occurrit si corruſat. tū ex parte puelle que ex h̄ ḡ violaf nulla pactō iugali p̄cedente im pedis a legitimo m̄rimonio sequēdo. et ponit ī via meretricādī a q̄ trahebat ne signaculū virginitatis amittet. tū etiā ex parte patris: ḡ de ei⁹ custodia sollicitudinē gerit fin id Eccl. 42. Sup̄ filiā luxuriosā ɔfirmā cū stodiā: ne quādā faciet te in opprobriū venire inimicis. et iō manifestū ē q̄ stuprū quod iportat illicitā viginū defloratōem sub cura parētū existētiū: est deliminata luxurie sp̄es.

Ad p̄mū ḡ dō q̄ quis ḥgo sit soluta a vinculo m̄rimony: non tamen est soluta a pris p̄tate. habet etiā spāle ipedimentū fornicarij cōcubitus virginitati signū: qđ nō d̄z nisi p̄ matrimonij auferri. vñ stuprū nō ē fornicatio simplex: s̄ cōcubitus qui fit cū meretricibus. i. mulierib⁹ iā corupl: vt p̄z p̄ glo. 2. ad Lor. 12. sup̄ illud: qui nō egerit penitētias sup̄ imūditia et fornicatōe. z̄c. Ad secunduz dō q̄ Amb⁹ ibi alī accipit stuprū put. s̄. cōiter accipit p̄ oī pctō luxurie. vñ stuprū ibi noiat cōcubitū viri iugati cū q̄cūq̄ alia muliere p̄ter vxorē: qđ p̄z ex h̄ qđ subdit. nec viro licet qđ mulieri n̄ licet. et h̄ mō etiā accipit. Numeri 5° obi dī. Si later adulteriū et testib⁹ argui nō p̄t: q̄ nō est iūēta in stu pro. z̄c. Ad etiū dō q̄ nihil p̄hibet vnum pctō ex adiunctōe alterius deformius fieri. Sit āt deformius pctō luxurie ex pctō iūsticie: q̄ videt cōcupiscētia ēē inordinatio q̄ a delectabili nō abstinet ut iūiuriā vitet. Habet aut̄ duplēcē iūiuriā āmeram. Unam qđē ex pte vginis: quā etiā nō vi corrupat tñ eaz seducit. et sic tenet ei satissacē. Unū dicit Exo. 22. Si seduxerit q̄s vginē nōdū despōsatā: dormieritq̄ cū ea. dotabit eaz et hēbit vxorē. si āt p̄ vginis dare noluerit: reddet pecuniā iūxta modū dotis quā vginas accipere consueuerūt. Aliam vero iūiuriā facit patri puelle: vnde et ei fin legem tenet ad penā. Dicit. n. Deut. 22. Si iūenerit vir puerellam virginē q̄ nō hēt sponsū et apprebedēs cōbuerit cū illa. et res ad iudiciū veniret: dabat q̄ dormiuit cū ea patri puelle. 50. si clos argēti. et hēbit eā vxorē: et q̄ humiliauit illā: nō poterit dimittere eā cūctis dieb⁹ vite sue. et h̄ ideo ne videat ludibriū fecisse vt Aug⁹ dicit.

Ad septimus sic p̄to cedet. Qideſ q̄ rapt⁹ nō sit sp̄es luxurie disticta a stupro. Dic. n. Isidor⁹ i li⁹ ethimol. q̄ stuprū. i. rapt⁹ p̄pē est illicit⁹ coit⁹ a corruſe do dict⁹. vñ et q̄ raptu potis: stupro fruiſ. ḡ vñ q̄ raptus nō debeat ponī sp̄es luxurie a stupro distincta. P. Rapt⁹ vñ quādā violetiā importare. dī. n. in decretis. 36. q. i. q̄ rapt⁹ cōmittit: cū puella violētā a domo patris abducit. vt corrupta ī vxorē hēatur. s̄ h̄ q̄ violētā alicui inferaſ. per accidēs se hēt ad luxuriam q̄ per se respicit delectatōem cōcubit⁹. ḡ vñ q̄ raptus nō debeat ponī deliminata sp̄es luxurie. P. Pctō luxurie p̄ matrimonij cohibet. dī. n. i. ad Corl. 7°. p̄pt̄ luxuriam vnuſ q̄s suā vxorē hēat. s̄ h̄ rapt⁹ impecdit m̄rimoniū sequēs: dī. n. in scilio Meldensi. Placuit vt bi q̄ rapiūt feminas vel surātur vel seducūt: eas nullatenus hēant vrox̄: q̄uis eas postmodū nuptialē cū ſensu parētū suox suscepit. ḡ raptus n̄ ē deliminata sp̄es luxurie. P. Aliq̄s p̄t cōḡscē suaz sponsā abſq̄ pctō luxurie. fed raptus p̄t cōmitti si aliquis violētēr sp̄osā suā auferat de domo parētū: et eā carnalē cōḡscat. ḡ rapt⁹ non d̄z ponī deliminata sp̄es luxurie. S̄ h̄ h̄est q̄ rapt⁹ ē illicit⁹ coitus: vt Isidor⁹ dīc. s̄ h̄ p̄tinet ad pctō luxurie. ḡ rapt⁹ ē sp̄es luxurie. B° dō q̄ rapt⁹ put nūc de eo logitur ē sp̄es luxurie: et q̄nq̄s quidē in idē cōcurrat cū stupro: q̄nq̄s aut̄ inueniſ rapt⁹ fine stupro q̄nq̄s vñ stuprū sine raptu. Cōcurrunt gdē in idē q̄nq̄s violētā infert ad vginē illicite defloratā: que quidē violētia q̄nq̄s infert tā ipsi vginī q̄ p̄t. q̄nq̄s aut̄ infert p̄t s̄ h̄ nō vginī: puta cū ipa ſentit ut p̄ violētā de domo pris abstrahat. Differt etiā violētia et rapt⁹ alio mō: q̄ q̄nq̄s puella violenter abducit a domo parētū et violētēr corruſif q̄nq̄s aut̄ etiā violētēr abducit: nō tñ violētēr corruſif s̄ de voluntate vginis: ſue corrum pat fornicario cōcubitū ſue m̄rimoniālē: q̄li tercūq̄. n. violētia affit ſaluaſ rō rapt⁹. Inueniſ āt rapt⁹ ſin stupro: puta si aliq̄s rapiat vidiū vñ pueſſā corrūptā. vñ Grmach⁹ papa dīc. Raptoreſ ſi duaz vñ vginū ob imanitatem facinorū tātī deſtamur. Stuprū vñ ſin raptu luueniſ: q̄nq̄s aliq̄s abſq̄ violētē ſue illatione vginē illicite deflorat. Ad p̄mum ḡ dō q̄ rapt⁹ plerūq̄ cū stupro i idē cōcurrat: ideo

q̄nq̄ vñ p alio ponit. Ad secundum dō q̄ ilatio violētie vñ pcedere ex magnitudine cōcupisētie ex qua alijs nō refugit piculose initere violētie iferēde. Ad tertium dō q̄ alr ē dō de raptu puellarū q̄ sūt alys despōlate: t alr de raptu illarū q̄ nō sūt alys despōlate. Ille. n. que sūt alys despōnate restituē de sūt suis spōnis q̄ in eis ex ipa despōnatoē ius h̄it. ille aut̄ q̄ nō sūt alys despōnate p̄mo restituē de sūt p̄ris p̄tati: t tūc de voluntate parēti licite possūt eas in uxores cape: si tñ alr siat: illicite m̄rimoniū trahib̄ teneſ. n. ḡnq̄ r̄ capit: ad ei⁹ restituōdem: nec tñ rapuis dirimit m̄rimoniū iā ſctū: t si ipediat trahēdū. qđ aut̄ d̄ in p̄dicto ōcilio: dictuē ē in detestatōem illius criminis: t ē abrogatū. Vñ Hiero⁹ ſciū dicit. Tria inq̄t coniugia legitima i scripturis legūl. Primū est ygo caſta i virginitate viro data legitime. Secundū ē ygo in ciuitate dephēſa a viro t illi p vim copulata: si voluerit pater ei⁹ dorabit eā iſte vir quātū iudiſauerit pater t dabit p̄ciū p̄ dicitione eius. Tertiū aut̄ ē qñ aufer ei⁹ t traditur alteri de volūtate patris. Uel p̄t inteligi de illis que sunt alys despōnate: t maxime per vba de p̄nti. Ad quartū dicēdum q̄ sponsus ex ipsa despōnatoē hēt aliqđ ius in sua sposa. t iō q̄ quis peccet violētie inſerēdo: excusatī a criminie rap⁹. vñ Helasius papa dicit. Lex illa preteritor̄ p̄cipiū ibi rat̄ p̄tu dixit eē cōmīſſum: vbi puella de cui⁹ nū p̄tys n̄ibil actū fuerat videbaſ abducta.

Ad octauum sic pro
cedit. Vñ q̄ adulteriū nō sit deēminata sp̄es luxurie ab alys distincta. Dic̄t. n. adulteriū ex eo q̄ alijs ad alteri⁹ accedit p̄tē suā: sic dicit qđ glo. sup Exodū. ſi alia mulier p̄ter suā p̄tē eē diuersaz oditionū. ſi vel vgo vel in p̄tē p̄tē ex n̄is vñ meretrix: vñ cuiuscūq̄ alteri⁹ ſc̄it. q̄ vñ q̄ adulteriū non sit sp̄es luxurie ab alys distincta. P. Hiero⁹ dicit
q̄ n̄ibil interest ex qua cā quis insaniat. Vñ Sart⁹ pitagoric⁹: adulteriū inq̄t ē amator ardētior in uxore: t p̄tē i ſc̄ibet aliam mulierē. ſi in oī luxuria ē amator ardētior obi⁹to. q̄ adulteriū inueniēt in omni luxuria. non q̄d̄ p̄ni luxurie sp̄es. P. Ubi est eadem r̄ deformitatis: ibi nō vñ esse alia sp̄es p̄tē ſed i ſtupro t adulterio videſ eē eadē r̄o de formitatis: ga v̄trobīq̄ violat̄ mulier alienē

peāti ſubiecta. q̄ adulteriū nō ē deēminata sp̄es luxurie ab alys distincta. Sed h̄ est qđ Leo papa dicit: q̄ adulteriū cōmittit: cū p̄pē libidinis iſtinctu vel alienē ſensu cū altero vñ altera ſactū ſingale trahib̄: ſed h̄ importat ſpālē deformatē luxurie. q̄ adulteriū ē deēminata sp̄es luxurie. P. diſcendit q̄ adulteriū ſicut ipm nomē ſonat ē acceſſus ad alienū thor. In quo qđ dupl̄ ſ castitatē huane generatōis boīum alijs delinq̄t. p̄ qđ inq̄t accedit ad mulierē nō ſibi m̄rimoniū copulatā: ſic regriſ ad bonū plis. p̄pē educāde. Alio⁹ q̄ accedit ad mulierē alteri p̄ m̄rimoniū copulatā: ſic ipedit bonū plis alienē. Eadē r̄o ē de muliere cōitata que padulteriū corūp̄it. Un d̄ Eccl. 23. Ois mulier reliquēs vñ ſuū peccabit. p̄ enim in lege altissimi incredibilis fuit: in q̄ .s. p̄cipiſ. Nō mechaberis. t 2° virū ſuū de relinquit i q̄ fac̄ ſ certitudine plis ei⁹. 3° in adulterio fornicata ē. t ex alio viro filios ſtatuit ſibi: qđ ē ſ bonū p̄pē. ſi p̄mū ē cōe i oībus peccatis mortalib⁹. Alia vñ duo ſpāl̄ ter p̄tinēt ad deformatē adulteriū. Un manifes̄tū ē q̄ adulteriū ē deēminata sp̄es luxurie: vñpote ſpālē deformatē h̄is circa actus veneredos. Ad primū ḡ dō q̄ ille q̄ h̄ uxor ſi ad aliā accedit: p̄tē ei⁹ p̄t̄ denolari t̄ ex pte ſua. ſic ſq̄ ē adulteriū: q̄ ſ fidē matri monij agit: vñ ex pte mulieris ad quam acce dit: ſic qñq̄ ē adulteriū: puta cū ſiuga⁹ ac cedit ad uxore alteri⁹. qñz aut̄ h̄ rōnem ſup̄: vñ alicui⁹ alteri⁹ ſm diuersas oditiones mulierū ad q̄s accedit. dictū ē aut̄ ſ q̄ ſp̄es luxurie acipiē ſm diuersas muliez ſdi tōes. Ad ſecundū dō q̄ m̄rimoniū ſpāl̄ ē ordinatū ad bonū humane plis: ſicut deēm ē. Adulteriū aut̄ ſpāl̄ m̄rimoniū trariatur inq̄tū violat m̄rimoniū fidē quā quis ſingl̄ deb̄t. t quia ille q̄ est ardētior amator uxoris ſacit ſ bonū m̄rimoniū ſ honeste eo vtens. h̄ fidē nō violet̄: iō aliqđ p̄t̄ adulter noſari t magis q̄ ille q̄ ē ardētior amator adulteriū mulieris. Ad tertium dō q̄ uxore ē i pote ſtate viri ſicut ei m̄rimoniū copulata: puella aut̄ ſub p̄tē p̄tē ſicut per eū m̄rimoniū copulanda. t iō alio modo trahit ſbonū m̄rimoniū ē p̄tē adulteriū. t alio mō p̄tē ſtupri. t p̄pet h̄ ponit ſtupre ſtupre luxurie ſp̄es. De alij ſūt ad adulteriū p̄tinētibus dicet i teria pte cū de m̄rimoniū tractabif.

Ad nonum sic proce

dit. Ut q̄ incestus nō sit sp̄s determinata luxurie. Incestus. n. dicis p̄ p̄matōez castitatis: sed castitati v̄l̄ opponi luxuria. ḡ v̄l̄ q̄ incestus nō sit sp̄s luxurie: sed sit ipsa luxuria. ¶ In decreto dī. 32. q. i. q̄ incestus est sanguinear̄ v̄l̄ affiniū abusus: sed affinitas differt a consanguinitate. q̄ incestus nō ē una sp̄s luxurie: s̄z p̄les. ¶ Illud qd̄ de se nō importat aliquā deformitatē nō instituit aliquā determinatā sp̄m v̄t̄y: sed accedere ad sanguineas v̄l̄ affines nō ē fz̄ se deformeal̄s nul̄o tpe licet. q̄ incestus nō ē delinata species luxurie. ¶ Sz̄ h̄ ē q̄ sp̄s luxurie distinguitur. q̄ dicit̄s mulieribus aligatur. sed in ictu imponat sp̄alis. q̄ dicit̄s mulierū: qz̄ ē abusus sanguinear̄ v̄l̄ affiniū: vt̄ dictū ē. q̄ incestū ē determinata sp̄s luxurie. ¶ V̄ dō q̄ sī dictū est: ibi necesse est inueniri deēminatā sp̄m luxurie: v̄bi inueniū ali quid repugnās v̄sui debito venereor̄. In v̄su aut̄ sanguinear̄ vel affiniū inueniū aligd̄ in congruū cōmixtione venerei triclii rōe. p̄ qd̄ qz̄ nāl̄ hō dō quād̄ honorificētiā parētibus: t̄ p̄ seq̄ns alys consanguineis: q̄ ex eisdē parētib̄ p̄ p̄inquo originē trahunt: int̄tū q̄ apud antiquos: ut maxim⁹ Valer⁹ refert: nō erat fas filiū filiū cū p̄re balneari n̄ se inueniē nudos sp̄icerēt. Manifestū ē aut̄ fm̄ p̄dicta q̄ in actib⁹ venereis maxime v̄si sit q̄dam turpitudo honorificētiā ūria. v̄n̄ de his hoīes verecūdant. t̄ iō incōgruū est q̄ cōmixtio venerea fiat talis p̄sonar̄ adiunēt̄. t̄ h̄ cā v̄r̄ exp̄mi Leuit. i8. vbi dī. Mac tua ē: nō reuelabis turpitudinē ei⁹. Et idem postea dī in alys. Secunda rō est: q̄ p̄sonas sanguineas iunctas necesse ē adiunēt̄ similituēs. Quid si hoīes nō arcerēt̄ a cōmixtione venerea: nimia opportunitas darebōi bus venerei cōmixtione. t̄ sic aī hoīis nimis emolescerēt̄ luxuriā. t̄ iō in v̄eti lege ille p̄sonae p̄sāl̄ vidētur p̄hibite esse quas necesse ē filiōs cōmorari. Tertia rō ē: q̄ p̄ hoc impediret̄ m̄tiplicatio amico p̄. dī. n. hō v̄xōr̄ extrema accipit̄: iungunt̄ sibi q̄dam sp̄ali amicitia oēs sanguinei vxoris ac siēnt̄ sanguinei sui. v̄n̄ Aug⁹ dicit. i5. de ciui. dei. Vita ē rō rectissima caritatis ut hoīes qb̄ eēt vtilis atq; honesta oēsp̄ia dī lax ricissitudinū vīculis necterēt̄: nec vñ i yno m̄ltas h̄ber̄: s̄z singule

spargerēt̄ in singulos. Uddit qūt̄ Aristoteles quartā rōem i. 2. polit. qz̄ cū nāl̄ hō sanguineā diligat si adderet̄ amor q̄ ē ex cōmixtione venerea: fierz nimiā ardor amoris et maximū libidis incētiū: qd̄ castitati repugnat. vnde manifestū ē q̄ incestus ē determinata luxurie sp̄s. ¶ Ad p̄num ḡ dō q̄ abusus iunctar̄ p̄sonar̄ maxime induceret corruptelā castitatis. t̄ ppter opportunitatē. t̄ ēt̄ ppter nimiū ardorē amoris: vt̄ dictū est. t̄ iō antbonomaticē abusus talium p̄sonar̄ vocat incest⁹. ¶ Ad secundū dō q̄ p̄sona affinis iungit̄ alicui ppter p̄sonā sanguinitate iunctā. t̄ iō qz̄ vñ ē ppter alterz eiusdē rōnis incōniētiā facit sanguinitas et affinitas. ¶ Ad tertium dicēdūm q̄ in cōmixtione p̄sonarū iunctar̄ aligd̄ ē qd̄ ē fm̄ se indecēs et repugnās nāl̄ rōi: sicut q̄ cōmixtio fiat inf̄ parētes et filios quoq; ē p̄ se et iuncta cognatio nā fili nāl̄ rō honore obēt parētibus. vñ p̄bs dicit in. 8. de aialib⁹: q̄ qd̄ equ⁹ qz̄ decept⁹ fuit ut inf̄ cōmixtio seip̄m p̄cipitauit q̄n̄ p̄ horrore. eo q̄ ēt̄ aialib⁹ aligbus inēst nālis reverētia ad parētes. Aliie vō p̄sonē q̄ nō iungūt̄ fm̄ seip̄s: s̄z per ordinē ad parētes nō h̄nt̄ ita ex seip̄s indecētā. sed variat̄ circa h̄ decētia l̄ide cētia fz̄ iunctudinē et legē hūanā v̄l̄ dīnā: qz̄ t̄ dictū ē v̄sus venereorū qui ordinat̄ ad bonū cōe subiacet legi. Et iō sicut Aug⁹ dicit. i5. de ciui. dei. q̄ cōmixtio soror̄ et fratrū q̄t̄o fuit aitigor sp̄ellēte nccitate: tāto postea scā ē dānabilior religione p̄hibente.

Ad decimum sic pro

cedit. Videf̄ q̄ sacrilegiū nō possit ee sp̄s luxurie. Eadē. n. sp̄s non inueniē sub dīsis generib⁹ nō sub alēnatim positis: sed sacrilegiū ē sp̄s irreligiositatis: vt̄ ē dictū est. ḡla crilegiū nō p̄ot̄ ponit̄ sp̄s luxurie. ¶ In decreto. 36. q. i. sacrilegiū nō ponit̄ int̄ alia que ponunt̄ sp̄s luxurie. ḡ v̄l̄ q̄ non sit luxurie sp̄s. ¶ Sicut p̄ luxuriā ctingit aliquid fieri h̄ aliquā rē sacrā: ita etiā p̄ alia vītīoy genera: sed sacrilegiū nō ponit̄ sp̄s gule aut alteri alie h̄uiusmōdi vītīy. ḡ ēt̄ non dō ponit̄ sp̄s luxurie. ¶ Sz̄ h̄ ē qd̄ Aug⁹ dicit. i5. de ciui. dei. q̄ sicut iniqū ē auiditate possidē di trāsgredi limitē agroz: ita ēt̄ ē iniqū libidine cōubēdi subuertē limitē mox: s̄z trāsgredī limitē agroz i reb⁹ sacrē p̄ctūm sacrilegij.

Ad undecimum sic

XLIII

¶ pari rōne subuertere lūnitē moꝝ libidīne
cūbēdi i reb'sacris facit sacrilegiū vitiū: sed
libido cūbēdi p̄tinet ad luxuriā. ḡ sacrile
giū ē luxurie sp̄es. ¶ R̄ si deo dō q̄ sicut s̄
dictū ē: act' vni' v̄tutis lūnity ordiat' ad finē
alteri': assumit sp̄em illi': sicut furtū qđ p̄p̄t
adulteriū cōmitiū trāfit in sp̄em adultery.
Manifestū ē at q̄ obſuatio castitatis fm̄
q̄ ordina ad cultū dei sit act' religionis: vt
p̄z in illis q̄ voulēt & seruat v̄ginitatē: ut p̄z p̄
Aug. in li. de v̄ginitate. Unū manifestū est q̄
ē luxuria fm̄ q̄ uolat aligd ad dīnū cultuz
prīnc̄s: p̄tinet ad sp̄em sacrilegiū: & fm̄ h̄ sa
crilegiū p̄t poni sp̄es luxurie. Ad p̄mūz
ḡ dicendum q̄ luxuria fm̄ q̄ ordina ad fi
nē alterius v̄nity efficitur illius v̄nity species.
& sic aliq̄ luxurie species p̄t ēt esse species
irreligiositatis sicut cuiusdā supiori generis
¶ Ad secūdum dicēdū q̄ ibi enumerātur
illa q̄ sit sp̄es luxurie fm̄ seip̄am: sacrilegiū
aut ē sp̄es luxurie fm̄ q̄ ordina ad alterius
v̄nity finē: & p̄t cōcurrere cū diuersis luxurie
sp̄eb'. Si n. aliq̄ abutat ps̄ona cōiuncta sibi
fm̄ sp̄uale cognatōem: cōmittit sacrilegiuz
ad modū incest'. Si at abutat virgine deo
sacrata inq̄stū ē sponsa xp̄i: est sacrilegiū p̄
modū adultery. inq̄stū dō est sub sp̄ualis pa
tris cura cōstituta: erit qđdā sp̄uale stuprū. &
si violētia inferaſ erit sp̄ualis raptus: q̄ etiaz
fm̄ leges ciuiles ḡuius puniſ q̄z aliq̄ rapt'.
Unū Justinian⁹ ip̄ator dicit. Si q̄s nō dicā
rapere: sed attētare tātūmō m̄rimony ō un
gēdi cā sacratissimas v̄gines aulis fuerit:
capitali pena ferias. ¶ Ad tertium dō q̄ sa
crilegiū cōmittit in re sacrata: res aut̄ sacra
ta ē v̄l ps̄ona sacrata q̄ cōcupiscit ad cōcubitū
& sic p̄tinet ad luxuriā: v̄l q̄ cōcupiscit ad pos
fidēdū: & sic pertinet ad iniusticiā. P̄t etiā
ad irā p̄tinere sacrilegiū: puta si aliq̄ ex ira
iniuriā ferat ps̄one sacre. V̄l si gulose cibuz
sacrū assumat sacrilegiū cōmittit. sp̄ali' cū sa
crilegiū attribuit luxurie q̄ opponit castita
ti: ad cōobſuatiā aliq̄ p̄sē sp̄alr̄ cōscrans.

Ad vndecimum sic
pcedit. V̄l q̄ vitiū h̄ nām non sit sp̄es lu
xurie: q̄ i p̄dicta enumeratōe sp̄erū luxurie
nulla sit mētio de v̄tio h̄ nām. ḡ nō ē sp̄es lu
xurie. ¶ P̄. Luxuria oppōit v̄tuti: & ita sub
malitia continet: sed vitiū h̄ nām nō cōtineſ
sub malitia: sed sub bestialitate: vt p̄z p̄phm

in. 7. ethi. ḡ vitiū h̄ nām nō est sp̄es luxurie.
¶ P̄. Luxuria cōsistit circa actus ad gnātio
nē humānā ordinatos: vt p̄z ex s̄ dictis. Iz vi
tiū h̄ nām cōsūlit circa actus ex quib' nō
potest generatio sequi. ḡ vitiū h̄ nām non ē
sp̄es luxurie. ¶ Sed h̄ ē qđ. 2. Cor. ix. 2. hu
meraſ alys luxurie sp̄ebus. vbi dicif. & non
egerūt penitētiā sup imunditia & fornicatōe
& ipudicitia: vbi dicit glo. imunditia. i. luxu
ria h̄ nām. ¶ R̄ si deo dō q̄ sicut s̄ dictū est:
ibi est dēminata luxurie sp̄es: vbi sp̄alis rō
deformitatis occurrit q̄ facit indecētē actū
venereū. Qđ qđe p̄t eē dupl̄r. Uno qđem
mō q̄ repugnat rōni recte: qđ ē cōe in omni
vitio luxurie. Alio mō q̄ ēt sup h̄ repugnat
ipsi ordini nāli venerei act' qui uenit h̄ua
ne sp̄ei: qđ dī vitiū ōtra nām. Qđ qđez p̄t
pl̄ibus modis ctingere. Uno qđem modo si
absq̄ ō cōcubitū cā delectatōis venerei pol
lutio p̄curef: qđ p̄tinet ad p̄ctū imunditie:
quaz qđdā molliciē vocāt. Alio si fiat p̄ cōcubitū
ad rē nō eiusdē sp̄ei: qđ vocāt bestiali
tas. Tertio si fiat p̄ cōcubitū ad non debituz
sexū: puta masculi ad masculū: vel femine ad
femina: vt apl̄s dicit ad R̄o. i. qđ dī sodomi
ticū vitiū. Quarto si nō seruefnālis modus
cōcubēdit: aut qđtū ad inst̄m nō debitum:
aut qđtū ad alios mōstruosos & bestiales cō
cubendi modos. ¶ Ad prīmū ḡ dō q̄ ibi
enumerant sp̄es luxurie: que non repugnat
h̄uane nāe: & iō p̄termittit vitiū h̄ nāz. ¶ Ad
secūdū dō q̄ bestialitas dissert a malicia q̄
humane v̄turi opponiſ p̄ quendā excessum
circa eādē mām: & iō ad idēz gen' reduci p̄t
¶ Ad tū dicēdū q̄ luxuriosus nō intēdit
gnātōem humānā: sed delectatōem venere
am quā p̄t aliq̄ expiri sūi actib' ex qb' segf
h̄uana gnātō: & h̄ ē qđ q̄rif̄ v̄tio h̄ nām.

Ad duodecimum sic

pcedit. V̄l q̄ vitiū h̄ nām non sit maximus
p̄ctū in sp̄es luxurie. Tāto. n. aliqđ p̄ctū ē
ḡui' qđtō magis h̄riā caritati. Iz magis vide
tur h̄riari caritati p̄ctū adulteriū stuprū &
raptus que v̄gūt in iniuriā p̄ctū q̄ p̄ctū h̄ nām
nō ē maximum in sp̄es luxurie. ¶ P̄. Illa
p̄ctā vidēt eē grauissima que h̄ deū cōmittit.
Iz sacrilegiū directe cōmittit h̄ deū: q̄ v̄git in
iniuriā diuini cult'. ḡ sacrilegiū ē ḡui' p̄ctū
q̄ vitiū contra nām. ¶ Tāto aliqđ p̄ctū

cit hoies vt se illo vteret̄ mō: violaçppe ip
sa societas q̄ cū dō nob̄ eē dō:cū eadē mā c̄
ille auctor ē libidinis pueritate poluit. **A**d
secundū dō q̄ ēt vitia ḥ nām sunt ḥ deū: vt
dictū ē: t̄ rāto sūt ḡuiora q̄s sacrilegū coru
prela: q̄sto ordo nāe h̄uane idit̄ ē p̄or t̄ stabi
lior q̄s quilibz alii ordo supaddit̄. **A**d ter
tium dicēdum q̄ ynicuiq̄s indiuiduo magl
ē s̄iuncta nā sp̄i q̄s q̄dciq̄s aliud iditidu
t̄ iō peccata que sūt ḥ nām sp̄i sūt ḡuiora.
Ad quartū dicēdum q̄ grauitas in pctō
magis attēdī ex abusu alic̄ rei q̄: ex omissione
debiti vsus. t̄ iō int̄ vitia q̄ sūt ḥ nām: infi
mū locū tenet pctn̄ imūdicie: qđ ɔsflit̄ i so
la omissione ɔcubit̄ ad altez. q̄uissimū āt ē
pctn̄ bestialitat̄: q̄r nō seruat̄ debita sp̄es
Unū super illud **H**en. 37. **A**ccusatuit frēs suos
crimie pessimo: dicit glo. q̄ cuž pecorib̄ mi
scenāt̄. p̄ hoc āt ē vitiū sodomiticiū: cū ibi
nō seruat̄ debit̄ sex̄. p̄ hoc āt ē pctn̄ ex eo
q̄ nō seruat̄ debil̄ modus ɔcubēdi: magis
aut̄ si nō sit debitiū vas q̄s si sit lordinatio fm
aliqua prinētia ad modū ɔcubit̄.

Einde oſide

Drandū ē de partib^z potētiālī
bus tr̄partie. Et p̄ de conti-
nentia. 2° de clemētia. 3°
d̄ modestia: Circa p̄mū cō-
siderādu ē de ḡtinētia & de icōtinētia. Cir-
ca ḡtinētia q̄rūtur q̄uoꝝ p̄ vtrū ḡtinētia sit
virt^z. 2° que sit mā eius. 3° qđ sit el^z subie-
ctū. 4° de cōparatōe eius ad tr̄partię.

Ad primum sic pro

cedit. Vide **q** **stinētia** nō sit virtus? **S**pēs
.n. cōdīnitidē generi. **z** **stinētia** cōdīnitidē **h**u-
ti: vt p̄ p̄phm in. 7. ethi. **g** **stinētia** nō ē virtus?
D. Nullus vētendo vētute peccat. quia fīm
Ang. i li. de li. gr. virtus est qua nemo male
vītis. sed alīgo **stinēdo** pōtē peccare: puta si
desideret alīgo bonū facere: et ab eo se cōti-
neat. **g** cōtinētia nō ē virtus. **D**. Nulla vir-
tus retrahit hoīem a licitis: sed solū ab illici-
tis. sed **stinētia** retrahit hoīem a licitis. dīc
.n. glo. **B**al. 5. p̄ **stinētia** alīgo st̄ ēt a licitis
abstinet. **g** **stinētia** nō est virtus. **S**zō. His
bitus laudabilis videt eē vētus: sed **stinētia**
est b̄. i. dicit. n. Andronic⁹ **g** **stinētia** ē bit⁹
iūict⁹ a delectatōe. **g** **stinētia** ē vētus. **R**⁹.
D q̄ nomē **stinētia** dupl̄r̄ sumit a diuersis